

KÓKAI János

fehér szó

Egyre közelebb ülsz hozzám.
A jégfehér abroszt mintha szemedben látnám tükröződni.
Nem mondasz semmit.
Csak a mozdulataid fájnak.

Árnyékot vet őszülő hajam.
Saját Mont Blanc.
Most olyan a kocsmazaj,
akár egy morajlón meginduló lavina.
Innom kell,
rövid után rövidet,
hogy ne tegyem ujjam a szádba, miközben csókollak,
és szívom a szád, mint a füvet,
de még inkább,
hogy ne mondjam ki,
amikor elfordulsz, és más szemébe mosolyogsz:
szeretlek.